

Poszerzenie celów i strategii w leczeniu uzależnienia od alkoholu

Broadening of aims and strategies of an alcohol dependence treatment

Bogusław Habrat

Instytut Psychiatrii i Neurologii, Warszawa, Zespół Profilaktyki i Leczenia Uzależnień

Artykuł sponsorowany: według oświadczenia autora artykuł jest częściowo sponsorowany przez firmę farmaceutyczną Lundbeck Poland Sp. z o.o.

Abstract – The effectiveness of alcoholism treatment is unsatisfying. This concerns at once the low percentage of dependent persons who receive treatment, as the relatively small group of those receiving treatment who successfully fulfilled therapy aims. The small variety of therapies on offer and the dominance of programmes the main, and sometimes only, therapeutic aim of which is complete abstinence, may be among the main causes of this phenomenon. Such an aim is unattractive for the majority of patients and difficult to realise even for the most motivated group. Despite the recommendations of the research community and institutional standards, the reducing of the amount and intensity of drinking is rare as a therapeutical aim of clinical practice. Meanwhile, pharmacotherapy (acamprosate, naltrexone, nalmefene, topiramate and others) obviously acts to reduce the total amount of consumed alcohol as well as the number of days of binge drinking. The recommendation to reduce alcohol consumption and binge drinking as an aim of therapy is based, amongst other things, on: 1) drink reduction as more attractive for many patients, which would encourage them to undertake treatment, 2) success in realising a more realistic aim could lead to a decision to attempt complete abstinence, 3) each reduction of alcohol consumption is connected with a decreased risk of medical, psychological, social, economic consequences, with at times the relation being of a geometric character, 4) the total amount of consumed alcohol correlates with a risk of alcohol dependence, 5) the number of binge drinking days correlates with a risk of alcohol dependence, with in both parameters (4 and 5) one can expect a reduction of the risk of alcohol dependency, 6) pharmacotherapy might be addressed not only to dependent subjects, but also to those at risk and binge-drinkers, 7) a pharmacotherapy model where the patient self-medicates drugs (nalmefen) “as needed on risky days” could have a significant relevance for the patient regarding themselves as the subject rather than the object of treatment.

Key words: alcohol dependence, treatment aims, pharmacotherapy, alcohol consumption reduction

Streszczenie – Efektywność leczenia osób uzależnionych od alkoholu jest niezadowalająca. Dotyczy to zarówno małego odsetka uzależnionych trafiających do programów leczniczych, jak i stosunkowo małej liczby osób, które podjęły leczenie, a którym udało się osiągnąć zakładane cele terapeutyczne. Wśród przyczyn tego zjawiska istotną rolę odgrywa m.in. małe zróżnicowanie ofert terapeutycznych i dominacja programów, których głównym, a czasami jedynym, celem jest utrzymywanie całkowitej i długotrwałej abstynencji. Cel ten dla wielu pacjentów jest nieatrakcyjny, a dla części tych, którzy chcą go realizować – trudny do osiągnięcia. Mimo rekomendacji środowisk akademickich i standardów instytucjonalnych, ograniczenie ilości i intensywności picia alkoholu rzadko jest celem leczenia w praktyce klinicznej.